

1.723

Dupliket

ПОУЧНА ШУМАРСКА БИБЛИОТЕКА 3

Инж. ДУШАН С. СИМЕУНОВИЋ

1914.

ШУМЕ И ШУМАРСТВО СРБИЈЕ

ИЗДАЊЕ МИНИСТАРСТВА ШУМАРСТВА НРС
БЕОГРАД 1948

СРБИЈА ЈЕ НЕКАДА БИЛА БОГАТА ШУМАМА

У Шумадији, која је по својим непроходним шумама добила и ово легендарно име, појављују се камени костури голети, а бујице од пролетњих и летњих пљускова сливају се страховитом брзином низ оголене падине, уништавајући све што им лежи на путу: насеља, плодна поља, насипе и железничке пруге, па врло често и људске животе.

Чудна је ово појава, када се зна да је Србија још пре непуних сто година била најшумовитија покрајина Балканског полуострва.

У путописима путника, који су пролазили кроз Србију током XVIII и XIX века, налазимо драгоцене податке о тадашњем изгледу Србије и њеним шумама.

Ото Дубислав Пирх, који је пропутовао Србију у другој половини прошлога века, описујући пут између Крагујевца и Београда, каже између осталог и ово: „Јахали смо три дана кроз растове шуме...“, а за сам Крагујевац, око кога су данас гола брда, вели: „Варошица лежи у пространој долини потока Лепенице; један венац брежуљака окружује варош... а иза њих наднеле су се планине шумом покривене.“

Француски песник Ламартин пише у свом путопису: „Већ седам дана и седам ноћи тонемо у океану српских шума и не можемо видети ни сунца ни месеца од горостасних храстова и букава“.

Наш велики ботаничар Панчић констатује 1870 године: „Шума у Србији уопште има доста и превише...“ и даље о Јастрепцу: „Јастребац нема у Србији себи пара у смотренију неприступности и богатства разнородне шуме и шибљика, којим су његове стране тако густо обрасле, да се пешак једва сместа миче, а коњаник без опасности прићи не може“.

Овако је изгледала Србија све до пред крај прве половине прошлога века.

Богатство шумама условило је и развој њене привреде. Главно занимање је, поред земљорадње у ужем смислу, било воћарство, нарочито шљиварство, и свињарство.